

KINH PHẬT MẪU XUẤT SINH TAM PHÁP TẠNG BÁT-NHÃ BA-LA-MẬT-ĐA

QUYỂN 25

Phẩm 30: BỒ-TÁT THƯỜNG ĐỀ (Phần 3)

Lúc ấy, Bồ-tát Thường Đề, cô gái con Trưởng giả cùng cha mẹ thân quyến thuộc và những người hầu cùng đưa nhau đi, mang theo các loại trân bảo và những đồ vật để cúng dường đi vào thành Chúng hương. Mọi người đều hết lòng khao khát muốn gặp Đại Bồ-tát Pháp Thượng. Đang lúc cùng với mọi người đến chỗ Đại Bồ-tát Pháp Thượng, Bồ-tát Thường Đề trông thấy trời Đế Thích cùng vô số Thiên tử tung hoa Mạn-đà-la, hoa đại Mạn-đà-la, hoa bằng vàng bằng bạc và các hoa trời vi diệu..., cùng với bột hương Chiên-đàn khắp hư không. Lại còn trời vô số nhạc trời vi diệu. Hoa của họ rải trụ trong không trung.

Thấy thế, Bồ-tát Thường Đề hỏi Đế Thích:

–Kiều-thi-ca! Vì nhân duyên gì ông cùng các Thiên tử ở trong không trung rải các loại hương, các loại hoa và trở lên các loại âm nhạc như thế?

Trời Đế Thích thưa Bồ-tát Thường Đề:

–Thiện nam! Ông không biết sao? Có một pháp tên là Bát-nhã ba-la-mật-đa là mẹ của các Đức Phật và Đại Bồ-tát, học được pháp ấy thì có thể thành tựu Nhất thiết trí và viên mãn tất cả các công đức về Phật pháp.

Ông nên biết, nơi giảng thuyết của Bồ-tát Pháp Thượng, đó là một đài cao rộng tốt đẹp được trang hoàng bằng bảy báu, lưới báu chân châu xen lẫn rủ xuống, trên đài có bảy cái bệ báu, trên mỗi bệ để một cái tráp bảy báu, dùng vàng dát mỏng chếp chánh pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa đặt vào trong tráp, rồi đặt các loại châu báu khác xung quanh. Ở bốn góc đài đặt bốn lư hương bằng bạch ngân xông hương hắc trầm thủy để cúng dường chánh pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa. Vì thế, nên chư Thiên chúng tôi ở trong không trung rải hoa cúng dường.

Bồ-tát Thường Đề nói với Đế Thích:

–Kiều-thi-ca! Ông vừa nói đến chánh pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa thật vi diệu sâu xa tối thượng và hiếm có là mẹ của chư Phật và Bồ-tát. Vậy, xin ông dùng phương tiện chỉ giúp tôi được chăng?

Trời Đế Thích nói:

–Thiện nam! Chánh pháp Bát-nhã ba-la-mật-đa ấy, ở bên trong tráp bảy báu, Đại Bồ-tát Pháp Thượng dùng ấn bảy báu niêm phong tôi không có cách nào chỉ cho ông được.

Lúc ấy, Bồ-tát Thường Đề với cô gái con người trưởng giả cùng mọi người tiến lần đến chỗ Đại Bồ-tát Pháp Thượng. Mọi người lấy vàng bạc, châu báu, y phục, đồ nằm, cờ phướn, lọng báu, hương hoa, đèn dầu... phân làm hai phần, một phần cúng dường Bát-nhã ba-la-mật-đa, một phần cúng dường Bồ-tát Pháp Thượng. Đặt lễ cúng dường xong mọi người lấy các loại hoa thơm tươi đẹp, tung lên nơi Đại Bồ-tát Pháp Thượng.

Bồ-tát Pháp Thượng dùng oai thần làm cho hoa ấy bay lên trong không trung hóa thành những lầu gác báu đẹp. Những lầu gác ấy, đều có trân châu, anh lạc rủ xuống. Trông thấy tướng này, Bồ-tát Thường Đề và cô gái con trưởng giả đều nghĩ: Hay thay, tướng này thật là hiếm có. Đại Bồ-tát Pháp Thượng đang ở quả vị Bồ-tát mà oai đức và thần thông như thế, huống chi là đã thành tựu Vô thượng Bồ-đề, những công đức ấy không thể tính lường được. Nghĩ thế rồi, cô gái và năm trăm người hầu cùng tặng thêm sự cung kính tôn trọng và mến mộ Đại Bồ-tát Pháp Thượng.

Khi ấy, cô gái con trưởng giả và năm trăm người hầu đều phát tâm Vô thượng Bồ-đề, đồng phát nguyện rằng: Con xin hồi hướng căn lành này, nguyện đời sau được thành Phật và nguyện khi làm Bồ-tát với sự ái mộ, tôn trọng Bát-nhã ba-la-mật-đa làm cho người thành tựu phương tiện thiện xảo Bát-nhã ba-la-mật-đa đều giống như Đại Bồ-tát Pháp Thượng vậy. Phát nguyện xong, cô gái con trưởng giả cùng năm trăm người hầu đánh lễ Bồ-tát, rồi chấp tay lui về một bên.

Nói về Bồ-tát Thường Đề cúng dường đánh lễ xong, ông chấp tay đi vòng quanh, dùng nhiều cách khen ngợi hoan hỷ chiêm ngưỡng rồi hỏi Bồ-tát Pháp Thượng:

Xin Đại sĩ biết cho, con đến đây hoàn toàn có nguyên nhân: Trước đây, vì cầu Bát-nhã ba-la-mật-đa nên con vào trong rừng vắng tìm cách tu tập. Cũng thời điểm ấy, trên không trung có tiếng bảo con rằng: “Ông nên đi về phương Đông để cầu Bát-nhã ba-la-mật-đa này.” Theo lời dạy ấy con tìm đến phương Đông. Đi được một đoạn con lại nghĩ. Tại sao vừa rồi ta không hỏi trên không trung, là về phương Đông bao xa, đến nơi nào và nhờ ai để được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa? Nghĩ thế, con buồn rầu than khóc, rồi ở lại đó bảy ngày đêm. Trong lúc khóc than tuyệt vọng bỗng nhiên con thấy hình bóng Đức Như Lai đứng trước mặt bảo rằng: “Thiện nam! Từ đây về phương Đông khoảng năm trăm do-tuần, có một thành tên là Chúng hương. Nơi ấy, có một vị Bồ-tát hiệu là Bồ-tát Pháp Thượng. Đến đó ông sẽ được nghe Bát-nhã ba-la-mật-đa.” Nghe thế con rất vui mừng liền thâu tóm tâm tưởng đến Bồ-tát và tư duy về Bát-nhã ba-la-mật-đa. Lúc ấy, con thể nhập vào tưởng. Tất cả pháp không nơi nương dựa, đồng thời thể nhập vào định vô lượng. Trong định ấy, con thấy các Đức Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác ở khắp a-tăng-kỳ thế giới trong mười phương, thuyết giảng Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các Bồ-tát. Các Ngài đều khen ngợi con rằng: “Lành thay, lành thay! Thiện nam! Ông nhờ cầu Bát-nhã ba-la-mật-đa mà được nhập các môn định.” Nói xong, các Ngài lần lượt chỉ dạy an ủi những điều lợi ích rồi ẩn đi. Khi xuất định, không còn thấy các Ngài, con rất buồn khổ, nghĩ rằng: Vừa rồi các Đức Như Lai từ đâu đến và đi về đâu? Lại suy nghĩ tiếp: “Đại Bồ-tát Pháp Thượng ở trong giáo pháp của các Đức Phật thừa quá khứ, đã trồng căn lành, thông đạt Bát-nhã ba-la-mật-đa và đầy đủ phương tiện thiện xảo. Ta đến đó để tiếp nhận Bát-nhã ba-la-mật-đa và hỏi về ý nghĩa ấy. Vì nhân duyên như vậy, nên con đến đây. Được chiêm ngưỡng lễ bái Bồ-tát, tâm con rất vui mừng phấn khởi, như Bí-sô đặc tăng Thiên thứ ba.

Bạch Đại sĩ, trong khi con được Thiên thứ ba thấy các Đức Như Lai, nhưng không biết các Ngài từ đâu đến và về đâu. Cúi xin Đại sĩ chỉ dạy, để con thường được thấy các Đức Thế Tôn.